

SBORMISTR

PRESSKIT

Po svém předchozím snímku Staříci (scénář a režie spolu s Martinem Duškem), který získal dva České lvy a tři Ceny české filmové kritiky, se režisér Ondřej Provozník pustil do dalšího silného příběhu, jehož téma rezonuje a budí emoce. V hlavních rolích filmu inspirovaném skutečnými událostmi se představí Juraj Loj a debutující herečka Kateřina Falbrová.

S naivitou i dravostí ochutnává česká společnost v 90. letech dvacátého století plody nově nabyté svobody, bez ohledu na následky. Ve stejném rozpoložení je i proslulý dívčí pěvecký sbor, který vede pětaticátník Vítězslav Mácha, charismatický muž s pověstí skvělého, ale taky autoritářského sbormistra. Život elitního souboru sleduje divák očima třináctileté Karolíny, která se v extrémně soutěživém kolektivu snaží prosadit a vyrovnat se tak své starší sestře.

Provozník se při psaní scénáře volně inspiroval zejména kauzou sexuálního zneužívání, která v nultých letech vypukla kolem pěveckého sboru Bambini di Praga. „V kauze Bambini bylo rozporuplné zejména soudní přelíčení, kde proti sobě stála protichůdná svědectví bývalých sboristek. Tenhle zvláštní fakt byl základním motorem pro můj film. Snažil jsem se pak vytvořit fiktivní příběh, který by kořeny rozdílné interpretace minulosti plasticky ukázal,“ vysvětlil režisér, který se samozřejmě inspiroval i dalšími případy.

„U podobných, léta zamlčovaných kauz totiž společnost často nevěří obětem. Dokonce i jejich blízcí – kamarádi nebo rodina – často zpochybňují, jestli mluví pravdu, jestli si všechno dobře pamatují, jestli jsou v daném případě bezúhonní. Jenže málokdo si uvědomuje, jak složitý vztah mohou mít oběti k pachateli. Jak protichůdné emoce cítí, jak tíživá a zároveň křehká je jejich zkušenost,“ objasnil Provozník svou motivaci k natočení příběhu. *„Ve filmu se snažíme tenhle vnitřní zážitek divákovi co nejvíc přiblížit – neschematicky, v emotivním příběhu, filmovým jazykem, se všemi vzlety i pády.“*

V rozsáhlém castingu získala hlavní roli Kateřina Falbrová, pro níž to byla v jejích 13 letech role první. Titulní roli sbormistra si zahrál Juraj Loj, jehož mohou diváci znát například z filmů *Prezidentka*, *Černák* a zejména ze snímku *Šarlatán*, kde byl za svůj výkon nominován na Českého lva. Sestru hlavní hrdinky hraje Maya Kintera, jejich rodiče Zuzana Šulajová a Marek Císovský, sbormistrovu matku Ivana Wojtylová.

Při natáčení *Sbormistra* se filmaři soustředili na maximálně přesvědčivé zachycení dívčího kolektivu. Jeho jádro tvoří ve filmu skutečný sbor, do nějž režisér zařadil začínající mladé herečky nebo neherečky. *„Téměř všechny pěvecké scény jsme oproti zvyku natáčeli bez playbacku, často se dvěma zvukovými štáby, abychom docílili co nejpřirozenějšího hereckého efektu a zároveň co nejdokonalejšího zvuku,“* popsal režisér unikátní metodu.

Právě práce s reálným sborem byla kromě ztvárnění rozporuplné hlavní postavy zásadním úkolem pro představitele titulní role Juraje Loje. „Musíte se přizpůsobit civilnosti vašich partnerek na place a zároveň neztratit výraz,“ osvětlil Loj úskalí své role, na niž se připravoval víc než půl roku. „Ve filmu vedu celý sbor a připravuji ho na turné po Americe. Sám jsem chodil devět let na housle a zpěv jsem měl ve škole, takže nějaký hudební základ mám, ale to by pochopitelně nestačilo. Na place se mnou byl reálný sbormistr Petr Louženský, se kterým jsem se připravoval i na zkouškách před natáčením, a neskutečně mi pomáhal. K tomu jsem se pět měsíců učil dirigovat u Tona Popoviče na Slovensku, a potom jezdil do Prahy právě za Petrem,“ popsal herec důkladnou přípravu.

Filmaři natočili film Sbormistr na 16mm filmový materiál, který spolu s pečlivě aranžovanou scénografií a kostýmy dodává snímku výrazně dobový a stylotvorný výraz. Natáčení probíhalo před dvěma lety v Brně, Praze, Mladé Boleslavi, v Jizerských horách, Orlických horách, v Krkonoších, v Hořovicích, ale také v New Yorku.

Příběh se odehrává v devadesátých letech, a tak se například v USA nedalo jednoduše využít typické prostředí současného Velkého jablka. „Natáčení dobového filmu z 90. let v současném americkém velkoměstě byla skutečná výzva, kreativní i produkční, ale dnes už můžu říct, že jsme jí čelili se ctí. Výhodou New Yorku je, že tam najdete

spoustu ikonických míst, která se za posledních 30 let nijak zvlášť nezměnila. Podařilo se nám tak natočit působivé scény v newyorském metru, na Manhattanu v Greenwich Village, v Central Parku, nebo v nádherném brooklynském hotelu Bossert,“ vysvětlil režisér.

Režisérova slova potvrdil i producent Jiří Konečný. „Měli jsme padesát lidí ve štábu včetně herců, desetičlenný americký štáb a přes stovku komparzistů. Využívali jsme místní dobová auta, včetně typických žlutých taxíků, a dokonce jsme pro natáčení pořídili i staré telefonní budky pro scény na ulici. Velkou výzvou bylo natáčení v metru, kde získat povolení je bez amerického rozpočtu téměř nemožné. Nakonec se nám to povedlo díky ochotné newyorské policii, která nás v metru, stejně jako na dalších lokacích podpořila a nechala nás i v provozu udělat záběry, které jsme potřebovali,“ popsal producent s tím, že tak náročné natáčení by nebylo možné bez maximálního nasazení a entusiasmu všech zúčastněných. A taky bez velké porce štěstí.

Sbormistr, jehož plakát vytvořil aktuální držitel Českého lva Jan Poukar, vznikl v produkci společnosti Endorfilm jako česko-slovenská koprodukce, koproducenty jsou Punkchart films, Česká televize, Innogy a Barrandov Studio. Distributorem je společnost CinemArt. Výrobu filmu podpořil Státní fond audiovizuální, Audiovizuální fond (SK), Eurimages, Jihomoravský filmový nadační fond a byl také financován Evropskou unií – Next Generation EU. Diváci jej v kinech uvidí od 10. července 2025.

premiéra / 10. 7. 2025

žánr / drama

délka / 106 min

země / Česko, Slovensko

TVŮRCI

režisér a scenárista / Ondřej Provazník

producenti / Jiří Konečný, Ivan Ostrochovský

kreativní producentka České televize / Kateřina Ondřejková

koproducenti / Zuzana Tylčerová, Sylva Jančová, Petr Tichý

kameraman / Lukáš Milota

výkonný producent / Michal Sikora

asistenti režie / Václav Sadílek, Jiří Macek

architektka / Irena Hradecká

kostýmní návrhář / Marek Cpin

masky / Eva Schwarzová

střih / Anna Johnson Ryndová

zvuk / Juraj Mravec, Petr Čechák

hudba / Pjoni, Aid Kid

OBSAZENÍ

Karolína / Kateřina Falbrová

sbormistr Mácha / Juraj Loj

Lucie / Maya Kintera

matka Karolíny a Lucie / Zuzana Šulajová

otec Karolíny a Lucie / Marek Cisovský

matka sbormistra / Ivana Wojtylová

Judita / Anna Michalcová

Katka / Anežka Novotná

Anna / Markéta Kühnová

SYNOPSIS

Svět dospívajících zpěvaček, prestižní koncerty a turné po vysněné Americe, to je proslulý dívčí sbor, do něž se na začátku 90. let touží dostat i třináctiletá Karolína. Během přelomové sezóny se musí vyrovnats nadanými konkurentkami včetně své starší sestry Lucie a získat si respekt obdivovaného sbormistra. Křehké našlapování okolo tvůrčího vztahu s autoritou, jejíž metody není Karolína schopna dohlédnout, se může ale snadno vymknout.

Ondřej PROVAZNÍK

scénář, režie

Jak vás napadlo právě tohle téma?

Když se začala řešit otázka „MeToo“, vzpomněl jsem si na takový český předvoj, což byla kauza Bambini di Praga, která se provalila v roce 2004. Bylo to tenkrát dost kontroverzní a ještě v trochu jiné době a přišlo mi, že to je příběh, který si říká o zpracování. Zároveň jsem měl takový zvláštní zážitek z doby, kdy ta kauza vrcholila, který ve mně hrozně dlouho zůstal. Byla v něm obsažená rozporuplnost, s níž se bývalé sboristky na svého sbormistra dívaly. Chtěl jsem ten pocit nějak zpracovat, a tak jsem v kontextu zesílené společenské debaty o tomhle tématu začal uvažovat o filmu.

Vrhl jste se do realizace hned?

Ne, byla to dlouhá cesta, kdy jsem se i odklonil od té reálné předlohy, absolvoval jsem spoustu rešeršních rozhovorů s bývalými sboristkami Bambini di Praga, s lidmi různých profesí kolem sborového zpěvu, ohledně dirigentství jsem se spojil s jedním českým sborem, četl jsem o různých podobných kauzách... Až potom jsem vymyslel fiktivní příběh třináctileté Karolíny, která se snaží uspět v elitním pěveckém sboru.

Kam jste příběh časově zasadil?

Film se odehrává na začátku 90. let. Přišlo mi, že ten příběh je pro tu dobu nějakým způsobem příznačný. Hlavní hrdinka začíná jako outsider, takové zakuklené ptáče a chce se přiblížit svojí starší sestře, která už zpívá v koncertním oddělení sboru. Přes počáteční neúspěchy se jí začne docela rychle dařit. Problém je v tom, že sbor vede sice velice talentovaný, charismatický sbormistr, ten je ale zároveň despotický a trochu manipulativní, a jeho metody mají háček. Ono totiž nejde jenom o to vyrovnat se s konkurentkami v řadách sboru - aby se dostala tam, kam chce, musí určitým způsobem zaujmout. Je to vlastně skrytý systém. Karolína si však není vědoma všech konsekvencí a věcí, které se kolem ní dějí.

Kdo ten příběh vypráví?

Příběh vidíme skrze oči třináctileté holky, skrze její poznání. Chtěl jsem se dostat do kůže někoho, kdo je poháněn nějakou přitažlivou situací, nějakým cílem, snem, kdo chce něco dokázat a zároveň nemůže pořádně tušit důsledky toho, co takové usilování přinese.

Je tedy příběh fiktivní, nebo jste zpracoval to, co jste slyšel?

Ten příběh je fiktivní. Postavy jsou smyšlené, včetně hlavní postavy sbormistra. Mají jen velkou inspiraci v některých figurách.

Jak náročné bylo najít to správné obsazení?

Klíčová byla hlavní postava, věděl jsem, že s ní všechno stojí a padá. Původně jsem si myslel, že Karolínu bude hrát nějaká starší herečka, která vypadá mladší. Když jsme pak ale dělali casting v Kühnově dětském sboru, tak jsem zjistil, že je tam spousta talentovaných holek, nejenom co se týče zpěvu, ale i herectví. Nakonec jsem tam našel i hlavní představitelku, které bylo při castingu teprve 12, a během natáčení 13, stejně jako ve scénáři. Byl jsem naprosto nadšený z toho, jak dobrá a přirozená byla. V zásadě je nakonec ten ansámbl spíš neherecký. A k tomu jsem dosadil Juraje Loje jako velice zkušeného profesionála, skvělého slovenského herce, který do toho vnesl to, co jsem potřeboval. Řád, autoritu, schopnost timingu, schopnost měnit a variovat situace podle potřeby. A to celé jsem se snažil dostat do nějakého funkčního tvaru, což byl pro mě hodně vzrušující a zábavný proces.

Kolik času jste tomuto filmu věnoval?

V roce 2018 jsem začal pracovat na námětu, pak pár let rešerší, spousta zjišťování ohledně toho, jak funguje takový sbor, jak ty holky spolu komunikují, jaké je to vlastně prostředí, jak to vlastně bylo v těch devadesátých letech... Pak scénář, financování, natáčení, střih... už je to nějakých sedm let.

Jiří KONEČNÝ

producent

Jak jste se dostal k tomuto projektu?

Díky předchozímu filmu. Začali jsme spolupráci na filmu Staříci, kde Ondřej Provasník s Martinem Duškem docela dlouhou dobu usilovali o jeho realizaci. Už když se Staříci dokončovali, přišel za mnou Ondřej s tímhle námětem. Mě to zajímalo, ten projekt se mi líbil, a tak jsme se snažili film Sbormistr dát dohromady. Bylo to dost těžké a trvalo to dlouho, než se film podařilo zafinancovat a připravit k realizaci, ale povedlo se.

Jak ne/snadné bylo získat finance na film tohohle typu, najít ty správné lokace, herce?

Nikdy to není úplně jednoduché, ale myslím, že reakce na tenhle projekt jsou dost silné a pozitivní už od začátku, takže to šlo relativně dobře. Určitě to nebylo bez komplikací, ale to je pokaždé, nic nejde nikdy úplně hladce.

O čem ten film podle vás je?

Je to příběh dvou sester, které jsou na prahu dospívání, snaží se plnit své sny, vstoupit do života a dělat to, co je baví. Jejich sboru se daří, všechno jim jde skvěle a naplňují si svoje představy. Pak se ale setkají s věcmi, které jsou složité a se kterými se musejí vyrovnat.

Bylo složité obsadit tyhle nedospělé role?

Tohle je vždycky velká radost a zároveň velký nápor, protože není jednoduché to udělat správně. Je za tím velká spousta práce, ale člověka to těší, protože objevujete někoho nového. Může to být potenciální start umělecké kariéry, a to je samozřejmě vzrušující, zajímavé a vy se těšíte, co to způsobí.

Juraj Loj byl první volba na sbormistra?

Juraj byl něčím ideální kandidát a jsme strašně rádi, že do toho šel. Ta jeho postava je asi nejtěžší postavou z celého filmu, a to, že se s tím strašně zajímavě popasoval, bude mít velký podíl na tom, jak celý film bude působit.

Petr LOUŽENSKÝ

reálný sbormistr

Jak jste se dostal k tomuto projektu?

Přes Ondřeje Provazníka. My jsme spolužáci ze základní školy, on chodil do béčka, já do áčka, ale věděli jsme o sobě. Moje žena hraje florbal, Ondřej hraje florbal, tak se na tom florbalu jednou potkali a on se přišel k nám do sboru podívat. Pak přišel podruhé, pak přišel na koncerty, potom si postupně dělal rešerše a za pár let přišel se scénářem.

Jak se vám ten scénář líbil?

Ze začátku jsem k tomu byl dost rezervovaný, protože neumím číst scénáře. Postrádal jsem tam takové to plynutí, které má kniha, a bylo pro mě poměrně dost obtížné si představit, jak to bude fungovat. Svým způsobem to pak bylo obtížné i při natáčení a zároveň jsem se nemohl ubránit tomu to hodnotit optikou člověka, který se na tom nějakým způsobem podílí. Strašně jsem se bránil tomu vidět tam nějaké nedostatky, které se týkají hudby. To byly věci, se kterými jsem se pral, když jsem to četl, ale ten scénář mi přišel strašně zajímavý. Byly tam nesmírně zajímavé momenty, něco, co vás tak jako prostoupí a neodejde, jsou tam věci, nad kterými musíte neustále přemýšlet, na které myslíte, když jste teenager, když jste ve vztahu, když jste rodič, když jste umělec, když jste hudebník... Těch možností ten scénář k zamýšlení dává celou řadu. Doufám, že ten film nebude jenom atraktivním dílem, ale že bude i inspirací k zamýšlení.

Sám máte zkušenost s prostředím, ve kterém se film odehrává. Jak se na to díváte?

Já jsem od střední školy pracoval se studentskými kolektivy, buď jako dirigent studentského orchestru nebo sbormistr v našem sboru. Víím tak, co to stojí úsilí, když něco budujete, když se někoho snažíte něco naučit, něco mu předat, když to získává nějakou kvalitu, na které začínáte stavět. Přibíráte další nové mladé a je to běh na dlouhou trať, je to opravdu vyčerpávající dlouhodobé úsilí, které musíte vynaložit, aby ten výsledek byl dobrý. A když chcete vynikající výsledek, tak to úsilí musí být ještě několikanásobně

větší. A zaznamenal jsem, jak tyhle kauzy otrásly důvěrou v různá uskupení, kde se mladí pohybují. Ne ze strany studentů nebo dětí, ale ze strany rodičů a široké veřejnosti. Je to vlastně takové stigma, které se objevuje prakticky všude, kam se člověk podívá – ve sportu, všude, kde se pracuje s nějakým kolektivem.

Co říkáte na to, že si režisér vybral herečky právě z vašeho sboru?

Ondřej je původně dokumentarista a točit dokumenty musí být strašně složité. To zpracovávání těch lidí, aby vám na to přistoupili, že vůbec něco takového udělají, to mě zajímalo. A na vlastní kůži jsem poznal, jak Ondra v tomhle smyslu pracuje. V dobrém slova smyslu. Takže na začátku byla jenom prosba, jestli bychom nedodali zvukovou stránku filmu, to znamená, jestli bychom nemohli natočit hudbu. Pak přišel s tím, že by některé holky ze sboru mohly ve filmu hrát sbor. Potom jestli by vlastně celý ten sbor mohl být složený z našich holek. Potom si začal vybírat jednotlivé herečky na vedlejší role a pak mi řekl jednou asi u třetího piva, že se vlastně rozhodl, že to celé obsadí naším sborem. To bylo velké překvapení. Byl jsem dost na váškách, protože je to přece jenom citlivá věc, scénář je citlivý, navíc pro nás, kdo jsme zainteresovaní v nějaké oblasti, kde se něco podobného děje nebo se stalo v minulosti.

No a nakonec u vás našel i hlavní herečku!

Kačka u nás byla tehdy v koncertním oddělení velice krátkou dobu, takže s ní člověk neměl až takové zkušenosti. Když mi to řekl, tak jsem si myslel, že to nebude fungovat. Ta holka je krásná, milá, hezky zpívá, ale to je taková šedá myška, bojím se, že vsadil na špatného koně, myslel jsem si tenkrát. A myslel jsem si to hrozně dlouhou dobu i po tom, co jsem o tom s Kačkou mluvil a co jsme už zkoušeli. Až když přijeli o prázdninách k nám na soustředění s kameramanem Lukášem Milotou, začali jsme přicházet na to, jakým způsobem to celé uchopit, aby to působilo dokumentárně, živě a uvěřitelně, jakým způsobem nahrávat hudbu, protože tam se točí jedna věc třeba třicetkrát a musí to být intonačně, časově a výrazově pořád stejné, aby to šlo stříhat... Pak jsem tomu začal věřit.

Snímek Sbornistr byl vybrán do Hlavní soutěže
59. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

Svoji světovou premiéru si tak odbyde 6. 7. 2025.
Distribuční premiéru má potom 10. 7. 2025.

Kateřina FALBROVÁ

Karolína

Kdo je Karolína?

Karolína je takový outsider, je hodně klukovská, samotářská, tichá, nemá moc kamarádů, má vlastně jenom rodiče a sestru. Někdy v zimě pak přijde postupně zlom, kdy ji vyberou na soustředění se sborem a ona se pomalu začne chtít líbit sbormistrovi. Chce být hezčí, líp se oblíká a začne se z ní stávat takový motýl.

Kačko, jak ses dostala k tomuhle filmu?

Přišla jsem nově do sboru a když jsem tam byla tak měsíc, dva, přišli k nám filmaři a řekli nám, že nás budou zkoušet, jestli bychom se jim nehodily do filmu. Po skupinkách jsme tam chodily, vyplnily formulář a pak zkoušely zahrát, co nám říkali. Já jsem to nějak zvládla a o měsíc později mi napsali, že jsem se jim líbila a že bych mohla jít do druhého kola už s Jurajem, který hraje sbormistra. Že bychom si vyzkoušeli pár scén. Tak jsem tam šla a bylo to hrozně fajn. No, a když jsem se vrátila z letního tábora, tak mamce zavolali a řekli, že jsem dostala hlavní roli. Bylo to hrozně nečekaný, nikdy předtím jsem neměla žádnou zkušenost s natáčením.

Ale herečkou jsi chtěla být, ne?

Ano! Vždycky jsem se hrozně chtěla stát herečkou, chodila jsem na castingy, ale bohužel mě nikdy nevybrali.

Jak ses na tuhle roli připravovala?

Mně přijde, že ta role je mi hrozně podobná, vlastně ta příprava nebyla až tak těžká jako třeba u Juraje. Vlastně jsem se na to ani moc nepřipravovala, jen jsem se na to musela trošičku psychicky naladit, protože to není úplně nejjednodušší.

A co texty? Neměla jsi problém si je zapamatovat?

Já toho v tom scénáři moc nenamluvím, pan režisér mi tam toho

moc nenapsal, takže jsem to vždycky nějak zvládala.

Film se odehrává v devadesátých letech, co jsi říkala na dobové kostýmy?

Z mého pohledu jsou ty kostýmy podobné těm současným. Sice se nosí jiné věci, ale přijde mi, že třeba mrkváče se teď taky nosí. A já mám zrovna typ postavy, která se ještě neoblíká tak úplně jako všichni ostatní, spíš víc klukovsky, ten svůj styl ještě hledá...

Na place jsi strávila přes třicet dní, jak bys to zhodnotila? Pořád chceš být herečka?

Chci být herečka a chci se tomu věnovat i do budoucna. I když mi přijde, že je to hodně náročné povolání. Vždycky jsem si myslela, že člověk prostě přijde na plac, odehraje jednu scénu, má to hned hotové a je to. Ono to tak ale vůbec není. Ve skutečnosti je to vlastně úplně jiné. Musí se na to připravit, do té role se musí vžít, aby ji pak správně zahrál a aby byl režisér spokojený. Je to těžká práce, ale asi bych se tomu fakt chtěla věnovat. Stejně jako zpěvu.

Co na tvoji hlavní roli ve filmu říkají rodiče nebo kamarádi?

Myslím, že dokud jsme nenatáčeli, tak to vlastně ani rodiče neřešili. Ale potom postupně, jak jsem se vytrácela ze školy, tak se spolužáci ptali, kde to jsem, a pak mi trochu začali i závidět. Potom už to ale bylo v pohodě a všichni mi to hrozně přáli. Pro rodiče to asi nebylo úplně jednoduché, když jsem vyhrála konkurz, tak mi bylo 12. Ze začátku to bylo hrozně namáhavé to všechno zvládat, bylo to těžké. Na place jsem to vždycky nějak dávala, ale domů jsem pak přišla úplně vyčerpaná.

Maya KINTERA

Lucie

Jak ses k tomuhle filmu dostala?

Šla jsem na casting, zkusila jsem to a ono to vyšlo.

Jsi součástí sboru, umíš zpívat?

Právě že neumím zpívat, takže jsem ani nevěděla, jestli mám na tu roli šanci. Nakonec to ale bylo v pohodě. Vlastně mě to začalo bavit, že zpívám, i když nezpívám. Začala jsem se cítit, že umím zpívat, a to byl dobrý pocit.

Hraješ sestru hlavní hrdinky, jaká je Lucie?

Lucie, sestra hlavní role Karolíny, je taková klidnější, opatrovnická, protože sestra je mladší. Je ale zároveň cílevědomá a má svůj cíl, ví, čeho by chtěla dosáhnout, chce být dobrá.

Bavil tě scénář?

Mě to moc bavilo číst, přečetla jsem to strašně rychle a fakt se mi to líbilo, úplně mě to zatahlo do děje.

Co jsi říkala na dobové kostýmy?

Mně to přišlo dobrý, že tak můžu nahlédnout do těch devadesátek, zkusit si ten make-up, vlasy a oblečení, co se nosilo... Asi by se mi úplně nelíbilo to nosit dneska, ale na natáčení mě to bavilo a cítila jsem se, jako kdybych v té době byla.

Co na tvoje obsazení říkali rodiče a kamarádi?

Rodiče jsou nejvíc podporující lidi, které mám v životě, podporují mě ve všem, co dělám, takže se jim to líbilo a jsou za to rádi. A kamarádi vlastně taky, vyptávali se, zajímalo je to...

Ty už az sebou nějaké herecké zkušenosti máš, třeba ve filmu Buko Alice Nellis, čemu se věnuješ mimo natáčení?

Chodím na uměleckou školu, kde studuju grafický design, což je zároveň i můj koníček. Ráda kreslím, maluju a taky chodím na dramata. Někdy bych si chtěla zkusit třeba i něco akčního, líbí se mi, když díky natáčení získám nějaké nové dovednosti. Jako třeba tady – kvůli tomuhle filmu jsem začala chodit na zkoušky do sboru.

Juraj LOJ

sbormistr Mácha

Jak jste se k roli sbormistra dostal?

Dostal jsem se k ní přes casting, který se táhl docela dlouho. Ondřej Provozník měl totiž ještě jeden nápad, ale v podstatě nakonec rozhodla jeho dvouletá dcera, které jsem se líbil nejvíc.

Kdo je sbormistr Vácha?

Je to muž, který vede pěvecký sbor plný mladých děvčat, a připravuje je na turné po Americe.

Máte sám zkušenost se sborem?

Ve sboru jsem nikdy nezpíval, i když zpěv jsem na škole samozřejmě měl. Chodil jsme taky devět let na housle, takže nějaký hudební základ mám. Bambini di Praga jsem ale třeba vůbec neznal.

Jak se vám líbil scénář?

Když jsem ho poprvé četl, tak se mi moc líbil. Líbilo se mi to, jak byl v těch slovech, ve větách velmi strohý. Byly tam jenom věci, které byly potřebné a důležité, aby zazněly ve filmu. Nebyla tam žádná „vata“, aby se nahnal čas.

Pro vás byly nejvýraznějšími hereckými partnery v podstatě děti, jaké to bylo?

Vlastně jim nemůžeme říkat děti, byli to prostě herečtí partneři. I když tam vlastně bylo víc neherců. Ale bral jsem to jako obrovskou výzvu a sám jsem Ondřejovi říkal, aby ohlídal to, abychom to nepřehnali, nebyli moc expresivní a moc nehráli, protože děvčata byla ještě neotesaný kámen. Pro mě tak bylo výzvou se k nim přiblížit, aby to herectví bylo v podstatě takové polodokumentární. A myslím, že se to dařilo, měl jsem z toho dobrý pocit už na place.

Jak se vám tedy s děvčaty hrálo?

Velmi dobře. Bylo sice velmi těžké uhlídat tu hranici, aby mě respektovaly, ale zároveň aby před mnou neměly strach nebo ostych.

Na začátku to totiž trochu vypadalo, že mají obrovský strach, protože jsem tu postavu v sobě neustále nosil. I když se netočilo. Takže za mnou ani nechodily, na nic se mě neptaly... Až potom Ondřej přišel s tím, že by bylo fajn, kdybych s nimi navázal určitý kontakt, aby se ta hranice, ten ostych, respekt, nějakým způsobem trochu smazal.

Jaké to bylo na place?

Ohromně mě to tam bavilo. Byla to obrovská zkušenost, úžasná atmosféra, na všechno byl čas. Tím, že se dopředu myslelo na to, že máme na place dvacet nehereček, že tam byl jejich reálný sbormistr, který mi neskutečně pomáhal, vysvětloval mi přístup sbormistrů, pomáhal mi s hereckým výrazem, tak tam to bylo opravdu úžasné. Častokrát je ten vztah mnohem hlubší než v rodině, často tam vznikají v tomhle křehkém pubertálním období velmi hluboké vztahy a přes hudbu možná ještě hlubší... Mně se prostě skvěle tvořilo.

Musel jste se na tuto roli nějak speciálně připravovat?

My jsme si s Ondřejem na začátku řekli, že se to musím opravdu naučit, že to moje dirigování nemůže být hrané. Samozřejmě do jisté míry to bude vždycky hrané, ale měl jsem do začátku natáčení pět měsíců na to, abych se učil dirigovat na Slovensku u Tona Popoviče, a pak si mě vzal pod křídla Petr Louženský, za kterým jsem jezdil do Prahy. Tam už jsme pracovali na konkrétních skladbách.

Prošel jste kvůli roli také vizuální změnou, jak vás bavil váš devadesátkový styl?

Devadesátky byly vlastně moje puberta, takže já si tuhle dobu ještě pamatuju a jsem moc rád, že jsme zvolili třeba právě takové polodlouhé vlasy, které působí určitým bohémským dojmem. Tak jsem si vlasy nechal narůst a pak mi je ještě trochu prodloužili. A já byl nadšený z toho, jak se s tím dá hrát. Když to doplnil kostým a brýle, byla ta postava ideální.

Ivana WOJTYLOVÁ

*vedoucí sboru,
matka sbormistra*

Co říkáte na tento film?

Moc se mi líbí. A opravdu moc se mi líbil scénář, protože nebyl černobílý. I některé moje kolegyně na konzervatoři chodily do sboru k člověku, který byl inspirací pro tento příběh. A když jsme si o tom vyprávěly, tak skutečně říkaly, že ty věci, které se tam děly, nebyly tak černobílé. Člověk má někdy tendence věci zjednodušovat.

Jak by se představila svoji roli, koho ve filmu hrajete?

Hraju maminku dirigenta pěveckého sboru. V prvé řadě je to matka, takže má ochranné pudby, je na něj pyšná, má pocit, že se mu dobře daří. Myslím si, že tahle maminka je skutečně přesvědčená o tom, že její syn v rámci pěveckého sboru dělá to nejlepší, co může.

Myslíte, že maminka věděla o tom, co se děje v pozadí?

Těžko říct. Objevuje se tam jeden okamžik, kdy maminka vlastně celou tu situaci jakoby tuší, ale myslím, že tomu vůbec nechce uvěřit. Jsou tam takové indicie, které člověk raději v té hlavě někam zasune a nedává jim žádný další prostor k dalšímu klíčení.

Maminka sama vede část sboru, připravuje dívky... Sama učíte, vidíte tam nějakou paralelu?

Ano, maminka s dívkami písně připravuje po té pěvecké stránce, takže je i dirigentem. Sama jsem chodila do pěveckého sboru, ale jsem už úplně jiná generace. My jsme na repertoáru měli většinou sovětské nebo ruské písně. Pamatuju si ale, že když jsme s tím sborem mohli někam vyjet, zvláště když to bylo za hranice našeho města nebo dokonce za hranice republiky, třeba do Polska, tak to pro nás vždycky byla obrovská událost. A myslím si, že tady ve scénáři je patrné, jak vlastně rodiče podprahově na ty děti tlačí, na jejich úspěšnost, na výkon, vlastně to posouvá za hranice všedních dnů.

Marek
CISOVSKÝ
otec Karolíny a Lucie

Zuzana
ŠULAJOVÁ
matka Karolíny a Lucie

Koho v tomto filmu hrajete?

Hraju otce hlavních postav, sester Karolíny a Lucie. Je to milující otec, který má rád klasickou hudbu, a proto se mu moc líbí to, že holky chodí do sboru. A možná kvůli tomu je trochu zaslepený, nevidí nebo nechápe, co se v tom sboru děje. Do určité míry asi ví, že sbormistr je tvrdý, což musí být, aby ten sbor byl kvalitní, ale to, co se tam děje, nějakým způsobem možná jenom tuší.

Inspirací k tomuhle filmu byly reálné kauzy, jak se na to díváte?

Já mám sám dvě dcery, shodou okolností ve věku děvčat, kterým hraju otce. Takže je to pro mě jako pro otce nepředstavitelná záležitost. Holky ale byly úžasné, zvláště Kačka, se kterou jsem měl nejvíc scén. Ta byla skvělá, bezprostřední, bylo to úžasné.

Jak byste popsala svoji postavu?

Jsme obyčejní rodiče dvou talentovaných děvčat, kteří mají rádi své děti. Jsou to inteligentní lidé ze střední vrstvy, kteří své dcery vedou k umění, hudbě, mají k tomu blízko a chtějí, aby dcery uspěly ve sboru, kam obě chodí. Takže je podporují, ale nejsou přehnaně ambiciózní, netlačí je za každou cenu. Z úspěchu ale mají radost.

Jaký máte názor na kauzu, která byla inspirací pro tento příběh?

Zaznamenala jsem ji až když o ní psali v médiích. A dotklo se mě to už tenkrát, když jsem ještě děti neměla. Byla to taková bezmoc, že s tím člověk nemůže nic udělat. Takže už jen o tom číst nebo to sledovat bylo bolestivé. Ale jsem taky žena, byla jsem dívka, a bohužel si myslím, že takových sbormistrů je spousta v jakémkoliv oboru, ve sportu, v kroužcích... Sama jsem jako dítě zažila, když se takové věci děly kamarádkám. Takže jsem k tomu přistupovala citlivě a asi jako každá matka, která má dceru a chce ji chránit, aby se jí nic nestalo.

od spoluautora oceňovaného filmu

STAŘICI

Ondřeje Provozníka

SBORMISTR

V KINECH OD 10. ČERVENCE

PR FILMU

Gabriela Vágner / Mia Production

t: +420 602 789 242

m: info@miaproduction.cz

PRODUCENT

Jiří Konečný / Endorfilm

t: +420 602 358 373

m: jiri@endorfilm.cz

PUNKCHART FILMS

eurimages

